

Jong Muziek: de selectie

MJ Sandoval

Wij hadden zelfs een donkerbruin vermoeden dat er ten huize Sandoval heel vaak naar PJ Harvey en naar *Rumours* van Fleetwood Mac wordt geluisterd, wat nóóit slecht is. (TAZETTE#6)

Contraband

Van hun Nederlandstalige popmuziek herinneren we ons een bonkend zeemanslied, een zachte protestsong en een alleraardigst slaapliedje. (TAZETTE#6)

Very Very Pop

Dit ondeugende viertal – drie jofele heren, één wulpse zangeres – charmeerde met hun vederlichte lolitapop vol verwijzingen naar Franse disco en sixties pop. (TAZETTE#6)

De Bacchanten

Het resultaat werd aangekondigd als een 'theatermuziekvoorstelling', maar wat wij in de – hiervoor overigens geweldig geschikte – NMBS-loods zagen en vooral hoorden, neigde naar een heuse Nederlandstalige rockopera. (TAZETTE#9)

N.O.M.

"Ik ben ooit begonnen in het Engels, maar je stoot toch vlug op je beperkingen. Ik vind trouwens dat ik moet vertegenwoordigen waar ik vandaan kom. Daar draait hiphop om. Ik spreek thuis vooral Nederlands, dus rap ik ook in die taal." (MC Don Luca aka Gianluca Nobile van N.O.M., TAZETTE#5)

Aidi

"Ik ben dat al cynisme gewoon zo beu – waarom niet de dingen simpel zeggen zoals ze zijn, al is het dan soms melig? Wat dat betreft is men in België zwaar aan het worstelen met zijn politieke correctheid; vroeger moest je geëngageerd zijn, nu krijg je een licht afwijzend 'daar heb je er weer eentje'." (Aidi, TAZETTE#5)

Menschen im Hotel

"Ik denk dat we eerder new wave klinken. The Prodigy meets Wim De Craene. Zo zou ik het toch willen." (Dries Helsen, TAZETTE#6)

Rianto Delrue

"Ik ben Johnny Cash natuurlijk niet. Ik breng mijn eigen muziek. Als ze het dan hebben over de jongen *dressed in black*... Het was toevallig dat ik toen een zwart hemd droeg." (Rianto Delrue, TAZETTE#7)

Lara Osborne

"Wat doe ik als ik depressief ben, wat doe ik als ik kwaad ben? Ik neem mijn gitaar vast of ga achter de piano zitten en *just start letting loose*. Het klopt helemaal. Muziek is een emotionele uitlaatklep." (TAZETTE#8)

Bony King of Nowhere

Losing Gravity heet één van hun songs, en voorwaar, dat is precies hoe wij ons voelden toen we het voor het eerst hoorden. The Bony King of Nowhere brengt namelijk muziek van een verstilde schoonheid, waarbij verschillende geluidslaagjes en ietwat ijle stemmen allerlei atmosferische gewaarwordingen opwekken. (TAZETTE#9)

Leentje Vandenbussche wacht op...

HONDERD FIGURANTEN om deel te nemen aan haar performance *Alles en niets.*

U wordt uitgenodigd om samen met negenennegentig anderen ergens op een openbare plek het plezier van het wachten te ontdekken.

Waarom u zou meedoen?

Leentje: "Om te voelen hoe leuk wachten kan zijn..."

Je doet het per dag zo vaak, waarom zou je het niet bij mij komen doen?"

Afspraak aan de caravan op het Stationsplein!

Door de mazen van de Tazette geglipt...(1)

Marijke Verkaart

In de haven maakten we kennis met de zwoele stem van **Marijke Verkaart** én met de dame zelf, die wist te imponeren met een multimediaal duet-met-zichzelf. Of is het een duel-met-zichzelf? Beslist u het maar zelf.

Door de mazen van de Tazette geglipt...(2)

Benjamin Vandewalle *Théâtre de la guillotine*

We hebben het zelf maar gisteren ontdekt, toen we ons plots afvroegen waar het hoofd van onze daarnet nog zo gezellige gesprekspartner heen was. Het bleek in **Théâtre de la Guillotine** te verwijlen: een al te onopvallend mini-theater op Café Koer, dat eruit ziet als een mysterieuze black box. Wie het aandurft zijn hoofd naar binnen te steken valt een – naar keus – korte of lange performance ten beurt. Wij verloren onze kop maar kregen die daarna gelukkig met een brede glimlach terug. Niet verschieten!

Door de mazen van de Tazette geglipt... (3)

Kristin Mertens *Sinopel*

Sinopel is een monoloog van Kristin Mertens, die de bijwijlen lugubere belevingswereld schetst van een jong meisje, gevangen in de conventies en verwachtingen van haar omgeving. 'Sinopel' is een bepaald kleur groen, het groen van 'de hoop op nieuwe gezichten die doet vergeten wat vroeger was...'

TAZ in BEELD

en niet te vergeten... de Schwung van fotografen Thomas De Meyer en Kristien Verhoeven... dikke dikke dikke merci!